AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 RENDELETE

a nyílt internet-hozzáféréssel és az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjakkal kapcsolatos intézkedések meghozataláról, továbbá a 2002/22/EK irányelv és az 531/2012/EU rendelet módosításáról [1]

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [2],

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére [3],

rendes jogalkotási eljárás keretében [4],

mivel:

(1) E rendelet célja, hogy olyan közös szabályokat hozzon létre, amelyek biztosítják az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmódot, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogait. A végfelhasználók védelmével párhuzamosan e rendelet célja annak biztosítása is, hogy az internetes ökoszisztéma továbbra is az innováció motorjaként működhessen. A barangolási szolgáltatások területét érintő reformok bizalmat kell hogy teremtsenek a végfelhasználókban az iránt, hogy az internetes kapcsolatról az Unión belüli utazásaik során sem kell lemondaniuk, és idővel az Unión belüli árképzés és egyéb feltételek konvergenciájának a mozgatórugójává kell hogy váljanak.

---

1 Megjelent az Európai Unió Hivatalos Lapjának 2015. november 26-i, L 310. számában (1. o.), hatályos 2015. november 29-től. A cím szövegét megállapította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1971 rendelete 50. cikk 1. (HL L 321., 2018.12.17., 1. o.). Hatályos: 2018. XII. 20-tól.

2 HL C 177., 2014.6.11., 64. o.

3 HL C 126., 2014.4.26., 53. o.

4 Az Európai Parlament 2014. április 3-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2015. október 1-i álláspontja első olvasatban (HL L 365., 2015.11.4, 1. o.). Az Európai Parlament 2015. október 27-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(2) Az e rendeletben előírt intézkedések megfelelnek a technológiasemlegesség elvének, vagyis egy meghatározott technológiatípus alkalmazását sem írják elő vagy részesítik előnyben.

(3) Az elmúlt évtizedekben az internet a végfelhasználók, a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások nyújtói, valamint az internet-hozzáférési szolgáltatók számára egyaránt könnyen hozzáférhető, nyílt innovációs platformként fejlődött. A jelenlegi keretszabályozás célja, hogy a végfelhasználóknak lehetőséget biztosítson az általuk választott információkhoz való hozzáférésre, azok terjesztésére, vagy az általuk választott alkalmazások és szolgáltatások használatára. Számos végfelhasználó szembesül azonban olyan forgalomszabályozási gyakorlatokkal, amelyek bizonyos alkalmazások vagy szolgáltatások letiltását vagy lassítását eredményezik. E tendenciák ismeretében uniós szinten közös szabályokat kell hozni az internet nyílt voltának biztosítása érdekében, valamint azért, hogy a belső piacot ne tagolják szét az egyes tagállamok által elfogadott intézkedések.

(4) Az internet-hozzáférési szolgáltatás hozzáférést nyújt az internethez, és ezáltal elviekben az internethez csatlakozó valamennyi végponttal összekapcsolási lehetőséget biztosít, tekintet nélkül az alkalmazott hálózati technológiára és a végfelhasználók által igénybe vett végberendezésre. Az internet-hozzáférési szolgáltatóktól független okokból azonban előfordulhat, hogy egyes, az internethez csatlakozó végpontok nem mindig elérhetők. Ennélfogva úgy kell tekinteni, hogy az ilyen szolgáltató teljesíti az internet-hozzáférési szolgáltatás nyújtására vonatkozó, e rendelet értelmében vett kötelezettségét, amennyiben a szolgáltatás az internet lényegében valamennyi végpontjával összekapcsolási lehetőséget biztosít. Az internet-hozzáférési szolgáltatók ennek megfelelően nem korlátozhatják az internet egyik elérhető végpontjához történő csatlakozást sem.

(5) A végfelhasználók számára biztosítani kell, hogy az internethez való hozzáférés során szabadon választhassanak - a 2008/63/EK bizottsági irányelvben[1] meghatározott - különböző típusú végberendezések között. Az internethozzáférési szolgáltatók nem vezethetnek be a hálózathoz történő csatlakozásra szolgáló végberendezések használatára vonatkozó korlátozásokat azokon felül, amelyeket az adott végberendezés gyártója vagy forgalmazója határozott meg az uniós joggal összhangban.

(6) Biztosítani kell a végfelhasználók számára a jogot, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül információkhoz és tartalmakhoz hozzáférhessenek, azokat terjeszthessék, továbbá hogy megkülönböztetéstől mentesen vehessenek igénybe és nyújthassanak alkalmazásokat, illetve szolgáltatásokat. E jog gyakorlása a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások jogszerűségének tekintetében nem érinti az uniós jogot vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogot. E rendeletnek nem célja a tartalmak, alkalmazások vagy szolgáltatások jogszerűségének, sem pedig az azzal kapcsolatos eljárásoknak, követelményeknek és biztosítékoknak a szabályozása. Ezekre tehát továbbra is az uniós jog vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jog vonatkozik.

1 A Bizottság 2008/63/EK irányelve (2008. június 20.) a távközlési végberendezések piacán folyó versenyről (HL L 162., 2008.6.21., 20. o.).

(7) Biztosítani kell, hogy a végfelhasználók az általuk választott információkhoz és tartalmakhoz való hozzáféréshez és azok terjesztéséhez, valamint az általuk választott alkalmazások, illetve szolgáltatások használatához és azok nyújtásához való jogaik gyakorlása érdekében szabadon köthessenek megállapodásokat az internet-hozzáférési szolgáltatókkal meghatározott adatforgalmú és sebességű internet-hozzáférési szolgáltatások díjszabására vonatkozóan. Az ilyen megállapodások és az internet-hozzáférési szolgáltatók egyéb kereskedelmi gyakorlatai nem vezethetnek az említett jogok korlátozásához, és ennélfogva e rendelet azon rendelkezéseinek megkerüléséhez, amelyek a nyílt internet-hozzáférést hivatottak biztosítani. A nemzeti szabályozó és egyéb illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy közbelépjenek, amennyiben e megállapodások vagy kereskedelmi gyakorlatok nagyságrendjük okán a gyakorlatban a végfelhasználók választási szabadságának jelentős korlátozásához vezetnek. Ennek érdekében a megállapodások és kereskedelmi gyakorlatok értékelése során figyelembe kell venni többek között az érintett internet-hozzáférési szolgáltatók, továbbá a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások érintett szolgáltatóinak piaci helyzetét is. A nemzeti szabályozó és egyéb illetékes hatóságokat kötelezni kell arra, hogy nyomonkövetési és végrehajtási tevékenységük keretében lépjenek közbe, ha egy megállapodás vagy egy kereskedelmi gyakorlat a végfelhasználók jogainak lényegét ásná alá.

(8) Internet-hozzáférési szolgáltatás nyújtása során e szolgáltatások nyújtóinak minden internetes forgalmat egyenlően, megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától vagy a fogadójától, a tartalmától, az alkalmazástól vagy a szolgáltatástól, illetve a végberendezéstől függetlenül kell kezelniük. Az uniós jog általános elveivel és az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban az összehasonlítható helyzeteket nem lehet eltérő módon kezelni, a nem összehasonlítható helyzeteket pedig nem lehet azonos módon kezelni, hacsak ez objektív módon nem igazolható.

(9) Az ésszerű forgalomszabályozás célja, hogy hozzájáruljon a hálózati erőforrások hatékony felhasználásához és az átviteli minőség összességében való optimalizálásához, tekintettel a szolgáltatásnak a forgalom - és ennélfogva a továbbított tartalom, az alkalmazások és a szolgáltatások - meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó követelmények objektív különbségeire. Az internet-hozzáférési szolgáltatók által alkalmazott ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseknek átláthatóknak, megkülönböztetéstől menteseknek és arányosaknak kell lenniük, és azok alapját nem képezhetik kereskedelmi megfontolások. Az a követelmény, hogy a forgalomszabályozási intézkedések megkülönböztetéstől mentesek legyenek, nem zárja ki, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók az átviteli minőség összességében való optimalizálása érdekében olyan forgalomszabályozási intézkedéseket hozzanak, amelyek különbséget tesznek a forgalom objektíven különböző kategóriái között. A minőség és a felhasználói élmény összességében való optimalizálása érdekében bármely ilyen különbségtételt csak a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelmények (például késleltetés, késleltetésingadozás, csomagvesztés vagy sávszélesség) alapján lehet alkalmazni, kereskedelmi megfontolások alapján nem. Az ilyen különbséget tevő intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük a minőség összességében való optimalizálásának céljával, és az egyenértékű forgalmat azonos módon kell kezelniük. Ezen intézkedések a szükségesnél hosszabb ideig nem tarthatók fenn.

(10) Az ésszerű forgalomszabályozás nem igényli olyan technológiák használatát, amelyek az internet-hozzáférési szolgáltatáson továbbított adatforgalom konkrét tartalmát nyomon követnék.

(11) Meg kell tiltani minden olyan forgalomszabályozási gyakorlat alkalmazását - az e rendeletben meghatározott, indokolt kivételektől eltekintve -, amely túlmutat az ilyen, ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseken azáltal, hogy bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok meghatározott kategóriáit letiltja, lelassítja, módosítja, korlátozza, azokba beavatkozik, gyengébb minőségben nyújtja vagy hátrányosan megkülönbözteti. Az említett kivételeket szigorúan kell értelmezni és azoknak meg kell felelniük az arányossági feltételeknek. Bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat és szolgáltatásokat, valamint ezek meghatározott kategóriáit védeni kell, mivel ezek letiltása, illetve - az indokolt kivételeken túli - egyéb intézkedésekkel történő korlátozása kedvezőtlen hatást gyakorol a végfelhasználók számára elérhető választékra és az innovációra. A tartalmak, alkalmazások vagy szolgáltatások módosítása ellen hozott szabályok a kommunikáció tartalmának megváltoztatására vonatkoznak, azonban nem tiltják az olyan, megkülönböztetésmentes adattömörítési eljárások használatát, amelyek a tartalom módosítása nélkül csökkentik az adatállományok méretét. Az ilyesfajta tömörítés lehetővé teszi a szűkös források hatékonyabb kihasználását és a végfelhasználók érdekeit szolgálja azáltal, hogy csökkenti az adatmennyiséget, növeli a sebességet és fokozza a szóban forgó tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás felhasználási élményét.

(12) Az ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseken túlmutató egyéb forgalomszabályozási intézkedéseket csak az e rendeletben meghatározott három indokolt kivételnek való megfeleléshez szükséges mértékben és csak a szükséges ideig lehet alkalmazni.

(13) Először is, előfordulhatnak bizonyos helyzetek, amikor az internet-hozzáférési szolgáltatókra uniós jogalkotási aktusok vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogszabályok (például a tartalmak, alkalmazások vagy szolgáltatások jogszerűségére vagy a közbiztonságra vonatkozó jogszabályok) vonatkoznak, ideértve a büntetőjogot is, amelynek értelmében például bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat le kell tiltani. Továbbá előfordulhatnak bizonyos helyzetek, amikor az említett szolgáltatókra az uniós jogalkotási aktusok vagy nemzeti jogszabályok végrehajtására vagy alkalmazására irányuló, az uniós joggal összhangban lévő intézkedések - például általánosan alkalmazandó nemzeti intézkedések, bírósági végzések, a megfelelő hatáskörrel felruházott hatóságok által hozott határozatok -; valamint az uniós jogalkotási aktusoknak vagy nemzeti jogszabályoknak való megfelelést biztosító egyéb intézkedések (például bírósági végzéseknek való megfelelés előírása vagy a közigazgatási szerveknek a jogszerűtlen tartalmak letiltására vonatkozó határozatai) vonatkoznak. Az uniós jognak való megfelelés többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) az alapvető jogok és szabadságok gyakorlásának korlátozása tekintetében meghatározott követelmények tiszteletben tartását is magában foglalja. A 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben[1] meghatározottak szerint minden olyan intézkedést, amely alkalmas lehet ezen alapvető jogok vagy szabadságok korlátozására, csak abban az esetben lehet alkalmazni, ha az megfelelő, arányos és szükséges egy demokratikus társadalomban, és arra az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménnyel - így többek között annak a hatékony jogi védelemre és a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó rendelkezéseivel - összhangban megfelelő eljárási biztosítékok vonatkoznak.

(14) Másrészt, az ilyen ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseken túlmutató egyéb forgalomszabályozási intézkedések szükségesek lehetnek a hálózat integritásának és biztonságának megőrzése érdekében, például azáltal, hogy megakadályozzák a rosszindulatú számítógépes programok terjesztésével végzett kibertámadásokat vagy a végfelhasználók személyazonosságának kémprogramokkal történő ellopását.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 2002/21/EK irányelve (2002. március 7.) az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról (Keretirányelv) (HL L 108., 2002.4.24., 33. o.).

(15) Harmadrészt, az ilyen ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseken túlmutató egyéb forgalomszabályozási intézkedések szükségesek lehetnek a közelgő hálózati torlódás megelőzéséhez is, vagyis a hálózati torlódás kialakulásával fenyegető helyzetekben, valamint a hálózati torlódás hatásainak mérsékléséhez is, amennyiben hálózati torlódás csak ideiglenesen vagy kivételes körülmények között alakul ki. Az arányosság elve megköveteli, hogy az e kivételen alapuló forgalomszabályozási intézkedések a forgalom egyenértékű kategóriáit azonosan kezeljék. Az ideiglenes torlódáson olyan meghatározott, rövid időtartamú helyzetet kell érteni, amelyben hirtelen megnövekedik a felhasználók száma - a rendszeres felhasználók számához képest -, vagy egy bizonyos tartalomra, alkalmazásra vagy szolgáltatásra irányuló kereslet hirtelen megemelkedik, emiatt pedig a hálózat bizonyos elemeinek átviteli kapacitása nem bizonyul elegendőnek és ez a hálózat többi elemének lassulásához vezet. Ideiglenes torlódás előfordulhat különösen a mobilhálózatokon, amelyek változékonyabb körülmények között - például fizikai akadályok, kisebb mértékű beltéri lefedettség vagy a helyzetüket változtató aktív felhasználók változó száma mellett - működnek. Adott esetben előrelátható lehet, hogy a hálózat egyes pontjain időről időre ilyen ideiglenes torlódás állhat elő - ilyen esetben ez nem tekinthető kivételesnek - ám nem olyan gyakran vagy olyan hosszú ideig, hogy az a kapacitásbővítést gazdaságilag indokolttá tenné. A kivételes torlódás viszont mind a mobil, mind a helyhez kötött hálózatok tekintetében olyan helyzetet jelöl, amelyben a torlódás előre nem látható és elkerülhetetlen. Ezeket többek között technikai hibák okozhatják, például kábelek vagy egyéb infrastrukturális elemek meghibásodása miatti szolgáltatáskimaradás, az útválasztásban bekövetkezett váratlan változások, vagy a hálózati adatforgalomnak vészhelyzet okán vagy az internet-hozzáférési szolgáltatótól független egyéb okból történő nagymértékű megnövekedése. Az ilyen torlódási problémák várhatóan nem gyakoriak, azonban súlyosak lehetnek, és nem feltétlenül tartanak rövid ideig. Annak szükségessége, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók az ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseken túlmutató egyéb forgalomszabályozási intézkedéseket hozzanak a kivételes és ideiglenes hálózati torlódás megakadályozására, illetve hatásainak mérséklésére, nem adhat lehetőséget az internet-hozzáférési szolgáltatók számára arra, hogy megkerüljék az arra vonatkozó általános tilalmat, hogy bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok meghatározott kategóriáit letiltsák, lelassítsák, módosítsák, korlátozzák, azokba beavatkozzanak, azokat gyengébb minőségben nyújtsák vagy hátrányosan megkülönböztessék. Az olyan ismétlődő és hosszabb ideig tartó hálózati torlódás esetére, amely nem ideiglenes, sem pedig kivételes, ez a kivétel nem alkalmazható; az ilyen eseteket inkább a hálózati kapacitás bővítésével kell kezelni.

(16) A tartalmakat, alkalmazásokat és szolgáltatásokat nyújtó szereplők részéről igény mutatkozik arra, hogy az internet-hozzáférésen kívül más elektronikus hírközlési szolgáltatásokat is nyújthassanak, amihez a minőség meghatározott, az internet-hozzáférési szolgáltatás által nem biztosított szintjére van szükség. Ilyen specifikus minőségszintre van szükség például bizonyos, valamely közérdeket kielégítő szolgáltatások vagy egyes új, gépek közötti adatáramlási szolgáltatás esetében. A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatóknak, ezen belül az internet-hozzáférési szolgáltatóknak, továbbá a tartalmakat, alkalmazásokat és szolgáltatásokat nyújtó szereplőknek tehát engedélyezni kell, hogy olyan szolgáltatásokat is nyújtsanak, amelyek nem számítanak internet-hozzáférési szolgáltatásnak és amelyek bizonyos típusú tartalmakra, alkalmazásokra vagy szolgáltatásokra, illetve ezek kombinációjára vannak optimalizálva, amennyiben az optimalizáció ahhoz szükséges, hogy a tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás megfeleljen egy adott minőségi szint követelményeinek. A nemzeti szabályozó hatóságoknak meg kell győződnie arról, hogy ez az optimalizáció ténylegesen szükséges-e - és ha igen, milyen mértékben - a kérdéses tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás egy vagy több meghatározott és kulcsfontosságú jellemzőjének biztosításához és ahhoz, hogy a végfelhasználók számára ezzel összefüggésben biztosítani lehessen a minőséget, és nem pedig arról van szó, hogy a szolgáltató egyszerűen általános prioritást biztosít az internet-hozzáférési szolgáltatáson keresztül elérhető összehasonlítható tartalmakhoz, alkalmazásokhoz és szolgáltatásokhoz képest, mivel ez az internet-hozzáférési szolgáltatásokra vonatkozó forgalomszabályozási intézkedésekkel kapcsolatos rendelkezések megkerülését jelentené.

(17) Annak érdekében, hogy az ilyen egyéb szolgáltatások nyújtása ne gyakoroljon kedvezőtlen hatást a végfelhasználók számára nyújtott internet-hozzáférési szolgáltatások elérhetőségére vagy általános minőségére, biztosítani kell a megfelelő kapacitásokat. A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók, ezen belül az internet-hozzáférési szolgáltatók ezért csak akkor nyújthatnak ilyen egyéb szolgáltatásokat vagy köthetnek ilyen egyéb szolgáltatások elősegítésére vonatkozó megállapodásokat tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat nyújtó szereplőkkel, amennyiben a hálózati kapacitások az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtásán felül még ezek nyújtásához is elegendőek. A rendeletnek a nyílt internet-hozzáférés biztosításáról szóló rendelkezéseit nem szabad egyéb, az internet-hozzáférési szolgáltatás helyett használható vagy annak helyettesítésére kínált szolgáltatásokkal megkerülni. Az a tény azonban, hogy bizonyos vállalati szolgáltatások, például a virtuális magánhálózatok is hozzáférést biztosítanak az internethez, nem jelentheti azt, hogy ezeket úgy kellene tekinteni, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatás helyettesítésére szolgálnak, amennyiben a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató által az internethez ily módon történő hozzáférés nyújtása megfelel e rendelet 3. cikke (1)-(4) bekezdésének és ennélfogva nem tekinthető az azokban meghatározott rendelkezések megkerülésének. Az ilyen, az internet-hozzáférési szolgáltatáson kívüli szolgáltatások nyújtása nem válhat a végfelhasználók számára nyújtott internet-hozzáférési szolgáltatások elérhetőségének vagy általános minőségének kárára. A mobilhálózatokon az egyes rádiócellákon áthaladó forgalom nagysága kevésbé látható előre, mivel az aktív végfelhasználók száma változó, ezért előre nem látható körülmények között a számukra elérhető internet-hozzáférési szolgáltatás minőségére ez hatással lehet. A mobilhálózatokon nem tekinthető úgy, hogy a végfelhasználók rendelkezésére álló internet-hozzáférési szolgáltatás általános minősége kárt szenvedett, amennyiben az internet-hozzáférési szolgáltatáson kívüli egyéb szolgáltatások kedvezőtlen összhatása elkerülhetetlen, minimális és rövid időtartamra korlátozódik. A nemzeti szabályozó hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók megfelelnek az említett követelménynek. A nemzeti szabályozó hatóságoknak ezzel összefüggésben értékelniük kell az internet-hozzáférési szolgáltatások elérhetőségére és általános minőségére gyakorolt hatásokat, többek között a következők elemzése révén: a szolgáltatásminőségi paraméterek (úgy mint késleltetés, késleltetésingadozás, csomagvesztés), a hálózati torlódás szintjei és hatásai, a meghirdetett és a tényleges sebességek közötti viszony, az internet-hozzáférési szolgáltatások teljesítménye az egyéb szolgáltatásokéval szemben, valamint a minőség végfelhasználók szerinti megítélése.

(18) A nyílt internet-hozzáférés biztosításáról szóló rendelkezéseket ki kell egészíteni a végfelhasználókra vonatkozó olyan hatékony rendelkezésekkel, amelyek különösen az internet-hozzáférési szolgáltatásokkal kapcsolatos kérdésekkel foglalkoznak, és lehetővé teszik a végfelhasználók számára, hogy tájékozott döntést hozzanak. E rendelkezéseket a 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[1] alkalmazandó rendelkezésein felül kell alkalmazni, és a tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak ezeken a rendelkezéseken túlmutató intézkedéseket is. Az internet-hozzáférési szolgáltatóknak egyértelmű tájékoztatást kell nyújtaniuk a végfelhasználók számára arról, hogy az alkalmazott forgalomszabályozási gyakorlatok milyen módon befolyásolhatják az internet-hozzáférési szolgáltatás minőségét, a végfelhasználók magánéletének és személyes adatainak védelmét, valamint arról, hogy az általuk előfizetett internet-hozzáférési szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások milyen módon befolyásolhatják az internet-hozzáférési szolgáltatások minőségét és elérhetőségét. Annak érdekében, hogy a végfelhasználók ilyen helyzetekre fel legyenek készülve, az internet-hozzáférési szolgáltatóknak a szerződésben tájékoztatniuk kell a végfelhasználókat arról a sebességről, amelyet ténylegesen biztosítani tudnak. A normális körülmények között rendelkezésre álló sebesség alatt azt a sebességet kell érteni, amelyet a végfelhasználó a szolgáltatáshoz való hozzáférés során a legtöbb esetben elvárhat. Az internet-hozzáférési szolgáltatóknak arról is tájékoztatást kell nyújtaniuk a fogyasztók számára, hogy a nemzeti jogszabályok milyen jogorvoslati lehetőségeket biztosítanak abban az esetben, ha a szolgáltató nem tudja biztosítani az elvárt teljesítményt. A szolgáltatás tényleges sebessége és a szerződésben megjelölt teljesítmény közötti jelentős és folyamatos vagy rendszeresen ismétlődő eltérés - amennyiben az eltérés tényét a nemzeti szabályozó hatóság által tanúsított nyomonkövetési mechanizmus keretében állapították meg - hibás teljesítésnek minősül a nemzeti jogszabályok által a fogyasztó számára biztosított jogorvoslati lehetőségek megállapítása szempontjából. Ennek módszertanát az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) iránymutatásaiban kell meghatározni, és azt a technológia és az infrastruktúra fejlődésének figyelembevétele érdekében szükség esetén felül kell vizsgálni és aktualizálni kell. A nemzeti szabályozó hatóságoknak be kell tartatniuk az e rendeletnek a nyílt internet-hozzáférést biztosító átláthatósági intézkedésekre vonatkozó szabályait.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 2002/22/EK irányelve (2002. március 7.) az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról (Egyetemes szolgáltatási irányelv) (HL L 108., 2002.4.24., 51. o.).

(19) A nemzeti szabályozó hatóságok lényeges szerepet játszanak annak biztosításában, hogy a végfelhasználók ténylegesen élhessenek az e rendelet szerinti jogaikkal, és a nyílt internet- hozzáférés biztosításával kapcsolatos szabályok betartásra kerüljenek. E célból a nemzeti szabályozó hatóságoknak nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeik kell hogy legyenek, és gondoskodniuk kell arról, hogy a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók - beleértve az internet-hozzáférési szolgáltatókat - teljesítsék a nyílt internet-hozzáférés biztosításával kapcsolatos kötelezettségeiket. E kötelezettségek között szerepel a magas színvonalú, megkülönböztetésmentes internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtásához való megfelelő hálózati kapacitás biztosítása, amelynek általános minősége nem szenvedhet kárt az internet-hozzáférési szolgáltatásoktól eltérő, meghatározott minőségi szintű szolgáltatások nyújtása miatt. A nemzeti szabályozó hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük továbbá arra, hogy a műszaki jellemzőkkel kapcsolatos követelményeket, a szolgáltatásminőségre vonatkozó minimumkövetelményeket és más megfelelő intézkedéseket is meghatározhassanak, amelyek általánosan vagy egyedi alapon alkalmazhatók a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatást kínáló szolgáltatókra, amennyiben ez szükséges az e rendelet nyílt internet-hozzáférés biztosításáról szóló rendelkezésiben foglaltak teljesítésének biztosításához, illetve ahhoz, hogy a végfelhasználók tekintetében az internet-hozzáférési szolgáltatás általános minőségének romlása megelőzhető legyen. Ennek során a nemzeti szabályozó hatóságoknak a lehető legteljesebb mértékben figyelembe kell venniük a BEREC vonatkozó iránymutatásait.

(20) Az Unióban továbbra is széttagolt a mobilhírközlési piac, és nincs olyan mobilhálózat, amely valamennyi tagállamot lefedné. Ennek következtében a barangolásszolgáltatóknak ahhoz, hogy belföldi ügyfeleiknek az Unión belüli utazásaik során mobil hírközlési szolgáltatásokat nyújthassanak, nagykereskedelmi barangolási szolgáltatásokat kell vásárolniuk a látogatott tagállamban ilyen szolgáltatásokat kínáló szolgáltatóktól vagy nagykereskedelmi barangolási szolgáltatásokat kell cserélniük az említett szolgáltatókkal.

(21) Az 531/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben [1] meghatározott szakpolitikai célkitűzés szerint a barangolási és a belföldi díjszabások közötti különbségnek a nullához kell közelítenie. A belföldi és a barangolási díjak közötti különbség megszüntetésére irányuló végső cél ugyanakkor nem valósítható meg fenntartható módon a nagykereskedelmi díjak megfigyelhető szintje mellett. Ezért ez a rendelet előírja, hogy 2017. június 15-től el kell törölni a kiskereskedelmi barangolási többletdíjakat, amennyiben a nagykereskedelmi barangolási piacon jelenleg megfigyelhető problémákra sikerült megoldást találni. E tekintetben a Bizottságnak el kell végeznie a nagykereskedelmi barangolási piac felülvizsgálatát, és az említett felülvizsgálat eredménye alapján jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie.

(22) A barangolásszolgáltatók ugyanakkor a méltányos használatra vonatkozó feltételeket („fair use policy”) alkalmazhatnak a belföldi szolgáltatási árszínvonalon nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások használatára. A méltányos használatra vonatkozó feltételek célja annak megakadályozása, hogy a barangolást végző ügyfelek a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokat visszaélésszerűen vagy nem rendeltetésszerűen - például a belföldi szolgáltatójuk tagállamától eltérő tagállam területén, időszakos utazásokon kívül - használják. A méltányos használatra vonatkozó feltételeknek lehetővé kell tenniük a barangolási szolgáltatást igénybe vevő ügyfél számára, hogy bizonyos mennyiségű, a díjcsomagjának megfelelő, belföldi kiskereskedelmi árszínvonalon nyújtott, szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatást vegyen igénybe.

1 Az Európai Parlament és a Tanács 531/2012/EU rendelete (2012. június 13.) az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) (HL L 172., 2012.6.30., 10. o.).

(23) Meghatározott és rendkívüli körülmények fennállása esetén, amennyiben valamely barangolásszolgáltatónak a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtásából származó tényleges és várható bevételeiből nem térülnek meg az e szolgáltatások nyújtásának összes tényleges és várható költségei, úgy a szóban forgó barangolásszolgáltató kérelmezheti, hogy a belföldi díjszabási modell fenntarthatóságának biztosítása érdekében többletdíjat alkalmazhasson. A belföldi díjszabási modell fenntarthatóságának értékelését a barangolásszolgáltatóra jellemző releváns objektív tényezők alapján kell elvégezni, ideértve a szóban forgó tagállamban üzemelő barangolásszolgáltatók közötti objektív eltéréseket és a belföldi árak és bevételek szintjét. Ez lehet a helyzet például az átalánydíjas belföldi kiskereskedelmi szolgáltatói modellek esetében, amelyek jelentős negatív forgalmi egyenetlenségeket mutatnak, ahol a belföldi implicit egységár, csakúgy mint a szolgáltató összes bevétele, alacsony a barangolási költségek jelentette terhekhez képest, vagy ahol az implicit egységár alacsony, és a tényleges vagy várható barangolási szolgáltatások használata nagymértékű. Attól kezdve, hogy a nagykereskedelmi és kiskereskedelmi barangolási piacok teljes mértékben igazodnak a belföldi szolgáltatásokéval megegyező árszínvonalú barangolás elterjedéséhez, és hogy a barangolás a kiskereskedelmi díjcsomagok rendes részévé válik, ilyen rendkívüli körülmények feltehetően nem fordulnak többet elő. Annak megakadályozása érdekében, hogy a barangolásszolgáltatók belföldi díjszabási modellje fenntarthatatlanná váljék az ilyen költségmegtérülési problémák miatt, és ezáltal érezhető hatású kockázatot jelentsen a belföldi árak alakulására nézve - úgynevezett „vízágy-hatás” -, az ilyen körülmények fennállása esetén a barangolásszolgáltatók a nemzeti szabályozó hatóságtól kapott engedély alapján kizárólag olyan mértékű többletdíjakat alkalmazhatnak a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokra, amely az ilyen szolgáltatások nyújtásához szükséges valamennyi költség megtérüléséhez szükséges.

(24) E célból a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtása érdekében felmerülő költségeket az érintett barangolásszolgáltatónak a bejövő barangolási forgalmat meghaladó kimenő barangolási forgalmára alkalmazott nagykereskedelmi barangolási díjakhoz, továbbá az együttes és közös költségekre képzett ésszerű tartalékhoz képest kell megállapítani. A szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokból származó bevételeket a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások használatához mért belföldi árszínvonalú bevételekre történő hivatkozással kell megállapítani, akár egységár alapon, akár átalány hányadaként, úgy, hogy az tükrözze a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások ügyfelek általi használatának tényleges és várható arányát az Unión belül és a belföldi forgalomban. Figyelembe kell venni a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások használatát, valamint a barangolásszolgáltatók ügyfelei általi belföldi használatot, a verseny szintjét, a belföldi piacon érvényes árakat és bevételeket, valamint minden olyan észlelhető kockázatot, miszerint a belföldi kiskereskedelmi árakon történő barangolás érezhetően befolyásolná az ilyen árak alakulását.

(25) Az 531/2012/EU rendeletről a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlésére való zökkenőmentes áttérés biztosítása érdekében ebben a rendeletben átmeneti időszakról kell rendelkezni, amely során a barangolásszolgáltatóknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az általuk nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokra többletdíjat alkalmazzanak. Az átmeneti rendszernek már elő kell készítenie a megközelítésben jelentkező gyökeres változást, amelynek értelmében az Unión belüli barangolás a különböző belföldi piacokon kínált belföldi díjcsomagok szerves részévé válik. Az átmeneti rendszer kiindulópontjának ezért az egyes belföldi kiskereskedelmi árakat kell venni, amelyekre az átmeneti időszakot közvetlenül megelőző időszakban alkalmazandó legmagasabb nagykereskedelmi barangolási díjakat nem meghaladó többletdíj alkalmazható. Az említett átmeneti rendszernek továbbá jelentős árcsökkentéseket is biztosítania kell az ügyfelek számára a rendelet alkalmazásának napjától kezdődően, és az - a többletdíj belföldi kiskereskedelmi árhoz történő hozzáadása esetén - semmilyen körülmények között nem eredményezhet az átmeneti időszakot közvetlenül megelőző időszakban alkalmazandó, maximális szabályozott kiskereskedelmi barangolási díjnál magasabb kiskereskedelmi barangolási díjat.

(26) Az alkalmazandó belföldi kiskereskedelmi árnak a belföldi kiskereskedelmi egységdíjjal megegyezőnek kell lennie. Mindazonáltal, azokban a helyzetekben, amikor a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatás alapjaként nem állnak rendelkezésre belföldi kiskereskedelmi árak (például korlátlan belföldi használatot biztosító díjcsomagok, különböző szolgáltatásokat tartalmazó csomagok vagy adatátvitelt nem tartalmazó belföldi díjszabás esetén), belföldi kiskereskedelmi árnak ugyanazt a díjszabási mechanizmust kell tekinteni, amely a fogyasztóra a fogyasztó tagállamában belföldi díjcsomagként vonatkozna.

(27) A kiskereskedelmi barangolási piacon a verseny javítása céljából az 531/2012/EU rendelet előírja a belföldi szolgáltatók számára, hogy tegyék lehetővé ügyfeleik számára, hogy bármely alternatív barangolásszolgáltató által csomagként kínált, szabályozott barangolásos hangátviteli, SMS- és adatátviteli szolgáltatást igénybe vegyenek. Mivel az e rendeletben foglalt kiskereskedelmi barangolási rendszer a közeljövőben el fogja törölni az 531/2012/EU rendelet 8., 10. és 13. cikkében előírt szabályozott kiskereskedelmi barangolási díjakat, a továbbiakban nem volna arányos a belföldi szolgáltatókat arra kötelezni, hogy valósítsák meg a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások ilyen fajta elkülönített értékesítését. Azok a szolgáltatók, amelyek már lehetővé tették ügyfeleik számára, hogy bármely alternatív barangolásszolgáltató által csomagként kínált, szabályozott barangolásos hangátviteli, SMS- és adatátviteli szolgáltatást igénybe vegyenek, erre továbbra is lehetőséget kapnak. Másfelől nem zárható ki, hogy a barangolást végző ügyfelek versenyképesebb kiskereskedelmi árképzésben részesülhetnének a látogatott piacokon, különösen az barangolásos adatátviteli szolgáltatások tekintetében. Tekintettel a barangolásos adatátviteli szolgáltatások iránti növekvő keresletre, illetve e szolgáltatások növekvő fontosságára, a barangolást végző ügyfelek számára alternatív módokat kell nyújtani arra, hogy Unión belüli utazásaik során barangolásos adatátviteli szolgáltatásokat vehessenek igénybe. Ennélfogva fenn kell tartani az 531/2012/EU rendeletben foglalt kötelezettséget, amelynek értelmében a belföldi szolgáltató és a barangolásszolgáltató nem akadályozhatja meg az ügyfelet abban, hogy alternatív barangolásszolgáltató által nyújtott barangolásos adatátviteli szolgáltatást vegyen igénybe közvetlenül a látogatott hálózaton.

(28) A „hívó fél fizet” elvével összhangban a mobiltelefont használók nem fizetnek a belföldi hívások fogadásáért, hanem a hívás végződtetésének a költségét a hívott fél hálózatán belül a hívó fél kiskereskedelmi díja fedezi. A végződtetési díjak egymáshoz való közeledése a különböző tagállamokban lehetővé teszi ugyanezen elv megvalósítását a szabályozott kiskereskedelmi barangolásos hívásokra vonatkozóan. Mivel azonban ez még nem valósult meg, az e rendeletben foglalt olyan helyzetekben, amikor a barangolásszolgáltatónak lehetősége van arra, hogy többletdíjat alkalmazzon a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokra, a bejövő szabályozott barangolásos hívásokra alkalmazott többletdíj nem haladhatja meg az Unió-szerte érvényes maximális nagykereskedelmi mobil hívásvégződtetési díjszintek súlyozott átlagát. Ez átmeneti rendszernek tekintendő, amíg a Bizottság megoldást nem talál erre a lezáratlan kérdésre.

(29) Az 531/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(30) Ez a rendelet a 2002/21/EK irányelv 1. cikkének (5) bekezdése értelmében egyedi intézkedésnek minősül. Ennélfogva, amennyiben az Unió-szerte nyújtott szabályozott barangolási szolgáltatások nyújtói megváltoztatják a barangolásos kiskereskedelmi díjszabásaikat és a kísérő barangolás-használati feltételeiket annak érdekében, hogy e rendelet előírásainak megfeleljenek, ezek a változtatások nem keletkeztethetnek jogosultságot a mobiltelefont használó ügyfeleknek arra, hogy az elektronikus hírközlési hálózatokra és szolgáltatásokra vonatkozó érvényes keretszabályozást átültető nemzeti jogi rendelkezések alapján felmondják a szerződéseiket.

(31) A barangolást végző ügyfeleknek az 531/2012/EU rendeletben foglalt jogai megerősítésének érdekében ez a rendelet a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokra vonatkozóan egyedi átláthatósági követelményeket állapít meg összhangban azokkal az egyedi díjszabási és adatmennyiségi feltételekkel, amelyek a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlését követően lesznek érvényben. Rendelkezni kell különösen arról, hogy a barangolást végző ügyfeleket kellő időben és térítésmentesen értesíteni kell a méltányos használatra vonatkozó, alkalmazandó feltételekről, arról, ha a fogyasztás teljes mértékben kimeríti a szabályozott barangolásos hangátviteli, SMS- és adatátviteli szolgáltatások használatára alkalmazandó méltányos használati mennyiséget, a többletdíjakról és a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatások összesített használatáról.

(32) Ezen rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a maximális mobil hívásvégződtetési díjak súlyozott átlagának meghatározása és azon részletes szabályok tekintetében, amelyek a méltányos használatra vonatkozó feltételek alkalmazására, a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlésének fenntarthatóságát értékelni hivatott módszerre, és az említett értékelés céljából a barangolásszolgáltató által benyújtandó kérelemre vonatkoznak. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek [1] megfelelően kell gyakorolni.

(33) E rendelet tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapvető jogokat és elveket, nevezetesen a személyes adatok védelmét, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, a vállalkozás szabadságát, a megkülönböztetés tilalmát és a fogyasztók védelmét.

(34) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a nyílt internet-hozzáférés biztosításához és a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörléséhez szükséges közös szabályok meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban nagyságrendje és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(35) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2013. november 24-én véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet közös szabályokat határoz meg az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmód, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogai védelmének biztosítása céljából.

(2) Ez a rendelet a kiskereskedelmi barangolási többletdíjaknak a belföldi és látogatott piacok torzítása nélkül történő eltörlése céljából új mechanizmust hoz létre az Unió-szerte nyújtott szabályozott barangolási szolgáltatások kiskereskedelmi árképzésére vonatkozóan.

(3)[2] Ez a rendelet továbbá közös szabályokat állapít meg annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztókkal szemben ne számítsanak fel túlzott díjakat olyan számfüggő személyközi kommunikációs szolgáltatások igénybevételéért, amelyek a fogyasztó belföldi szolgáltatója szerinti tagállamban indulnak és egy másik tagállamban vezetékes vagy mobil hívószámon végződnek.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 2002/21/EK irányelv 2. cikkében foglalt fogalommeghatározások az irányadók.

E rendelet alkalmazásában továbbá:

1. „nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató”: nyilvános hírközlő hálózatot üzemeltető vagy nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;

2. „internet-hozzáférési szolgáltatás”: nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás, amely internetcsatlakozást és ezáltal az internet lényegében valamennyi végpontjával összekapcsolási lehetőséget biztosít, tekintet nélkül az alkalmazott hálózati technológiára és a használt végberendezésre;

3.[3] „EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatások”: olyan számfüggő személyközi kommunikációs szolgáltatások, amelyek a fogyasztó belföldi szolgáltatója szerinti tagállamban indulnak és egy másik tagállam nemzeti számozási tervében szereplő vezetékes vagy mobil hívószámon végződnek, és amelyek díjazása részben vagy egészben a tényleges fogyasztáson alapul;

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1971 rendelete 50. cikk 2. (HL L 321., 2018.12.17., 1. o.). Hatályos: 2018. XII. 20-tól.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1971 rendelete 50. cikk 3. (HL L 321., 2018.12.17., 1. o.). Hatályos: 2018. XII. 20-tól.

4.[1] „számfüggő személyközi kommunikációs szolgáltatás”: az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv[2] 2. cikkének 6. pontjában meghatározott számfüggő személyközi kommunikációs szolgáltatás;

5.[3] „számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatás”: az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv[4] 2. cikkének 7. pontjában meghatározott számfüggetlen személyközi kommunikációs szolgáltatás;

6.[5] „belföldi hírközlési szolgáltatások”: olyan számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatások, amelyek a fogyasztó belföldi szolgáltatója szerinti tagállamban indulnak, és ugyanazon tagállam nemzeti számozási tervében szereplő bármely vezetékes vagy mobil hívószámon végződnek;

7.[6] „EU-n belüli hírközlési szolgáltatások”: olyan számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatások, amelyek a fogyasztó belföldi szolgáltatója szerinti tagállamban indulnak, és egy másik tagállam nemzeti számozási tervében szereplő bármely vezetékes vagy mobil hívószámon végződnek;

3. cikk

A nyílt internet-hozzáférés biztosítása

(1) A végfelhasználók számára jogosultságot kell biztosítani az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül az általuk választott információkhoz és tartalmakhoz való hozzáférésre és azok terjesztésére, az általuk választott alkalmazások és szolgáltatások használatára és nyújtására, valamint az általuk választott végberendezések használatára, függetlenül a végfelhasználó vagy szolgáltató helyétől, illetve az információ, tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás helyétől, származásától vagy rendeltetésétől.

Ez a bekezdés a tartalmak, szolgáltatások és alkalmazások jogszerűségének tekintetében nem érinti az uniós jogot és az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogot.

(2) Sem az internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók között az internet-hozzáférési szolgáltatás kereskedelmi és technikai feltételei és jellemzői - így például az ár, az adatmennyiség vagy a sebesség - tekintetében létrejött megállapodások, sem pedig az internet-hozzáférési szolgáltatók kereskedelmi gyakorlata nem korlátozhatják a végfelhasználó (1) bekezdésben megállapított jogainak gyakorlását.

(3) Az internet-hozzáférési szolgáltatóknak minden internetes forgalmat - függetlenül annak küldőjétől és fogadójától, a hozzáfért vagy terjesztett tartalomtól, az igénybe vett vagy nyújtott alkalmazásoktól vagy szolgáltatásoktól, valamint a használt végberendezéstől - megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva kell kezelniük.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1971 rendelete 50. cikk 3. (HL L 321., 2018.12.17., 1. o.). Hatályos: 2018. XII. 20-tól.

2 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.).

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 1. (HL L 2024.5.8.). Hatályos: 2024. V. 11-től. 2024. május 15-től kell alkalmazni.

4 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.).

5 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 1. (HL L 2024.5.8.). Hatályos: 2024. V. 11-től. 2024. május 15-től kell alkalmazni.

6 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 1. (HL L 2024.5.8.). Hatályos: 2024. V. 11-től. 2024. május 15-től kell alkalmazni.

Az első albekezdés nem gátolhatja az internet-hozzáférési szolgáltatókat abban, hogy ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazzanak. Ahhoz, hogy az intézkedéseket ésszerűnek lehessen tekinteni, azoknak átláthatóknak, megkülönböztetésmentesnek és arányosnak kell lenniük, és nem kereskedelmi megfontolásokon, hanem a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken kell alapulniuk. Az említett intézkedések nem foglalhatják magukban a konkrét tartalmak nyomon követését, és az intézkedéseket nem lehet a szükségesnél hosszabb ideig fenntartani.

Az internet-hozzáférési szolgáltatók nem hozhatnak a második albekezdésben említetteken túlmutató forgalomszabályozási intézkedéseket, és nem tilthatnak le, nem lassíthatnak, nem módosíthatnak, nem korlátozhatnak, nem nyújthatnak gyengébb minőségben és nem különböztethetnek meg hátrányosan bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok bizonyos kategóriáit, továbbá nem avatkozhatnak bele konkrét tartalmakba, alkalmazásokba vagy szolgáltatásokba illetve azok bizonyos kategóriába, kivéve, ha ez az alábbiak elérése érdekében szükséges, és akkor is csak az alábbiak eléréséhez szükséges időtartamra:

a) az internet-hozzáférési szolgáltatóra vonatkozó uniós jogalkotási aktusoknak vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogszabályoknak való megfelelés, vagy az említett uniós jogalkotási aktusokat vagy nemzeti jogszabályokat végrehajtó, az uniós jognak megfelelő intézkedéseknek való megfelelés, ideértve a bírósági végzéseket, illetve a megfelelő hatáskörrel felruházott közigazgatási szervek határozatait is;

b) az integritás és biztonság megőrzése a hálózat, a hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások, valamint a végfelhasználók végberendezései tekintetében;

c) közelgő hálózati torlódás megelőzése, valamint a kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódás hatásainak csökkentése, amennyiben biztosított az egyenlő bánásmód a forgalom azonos típusai tekintetében.

(4) A forgalomszabályozási intézkedések keretében személyes adatok kezelése kizárólag a (3) bekezdésben meghatározott célok eléréséhez szükséges mértékben és azokkal arányos módon lehetséges. Az ilyen adatkezelést a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [1] összhangban kell végezni. A forgalomszabályozási intézkedéseknek továbbá meg kell felelniük a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [2].

(5) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók - ideértve az internet-hozzáférési szolgáltatókat, valamint a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások nyújtóit is - szabadon kínálhatnak az internet-hozzáférési szolgáltatásoktól eltérő, bizonyos tartalomra, alkalmazásokra vagy szolgáltatásokra vagy ezek kombinációjára optimalizált szolgáltatásokat, amelyek esetében az optimalizáció szükséges ahhoz, hogy teljesüljenek a meghatározott minőségi szintet igénylő tartalomra, alkalmazásokra vagy szolgáltatásokra vonatkozó követelmények.

A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók, ideértve az internet-hozzáférési szolgáltatókat is, csak akkor kínálhatnak ilyen szolgáltatásokat vagy segíthetik elő ilyen szolgáltatások nyújtását, ha a hálózati kapacitás megfelelő e szolgáltatások internet-hozzáférési szolgáltatások mellett történő nyújtására. Az említett szolgáltatások nem vehetők igénybe vagy kínálhatók internet-hozzáférési szolgáltatások helyettesítésére, és nem befolyásolhatják hátrányosan a végfelhasználó rendelkezésére álló internet-hozzáférési szolgáltatások elérhetőségét vagy általános minőségét.

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

4. cikk

A nyílt internet-hozzáférést biztosító átláthatósági intézkedések

(1) Az internet-hozzáférési szolgáltatóknak gondoskodniuk kell arról, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatást magában foglaló szerződésben legalább a következők szerepeljenek:

a) információ arról, hogy a szóban forgó szolgáltató által alkalmazott forgalomszabályozási intézkedések miként befolyásolhatják az internet-hozzáférési szolgáltatás minőségét, valamint a végfelhasználó magánéletének és személyes adatainak védelmét;

b) világos, könnyen érthető magyarázat arra vonatkozóan, hogy az esetleges mennyiségi korlátozás, a sebesség és más szolgáltatásminőségi paraméterek a gyakorlatban hogyan befolyásolhatják az internet-hozzáférési szolgáltatásokat és különösen a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások használatát;

c) világos, könnyen érthető magyarázat arra vonatkozóan, hogy a 3. cikk (5) bekezdésében említett szolgáltatások, amelyekre egy adott végfelhasználó előfizet, a gyakorlatban hogyan befolyásolhatják e végfelhasználó számára nyújtott internet-hozzáférési szolgáltatásokat;

d) világos, könnyen érthető magyarázat az internet-hozzáférési szolgáltatás minimális, rendes körülmények között elérhető, maximális, és a hirdetésekben megadott le- és feltöltési sebességéről helyhez kötött hálózat esetében, illetve a becsült maximális és a hirdetésekben megadott le- és feltöltési sebességéről mobil hálózatok esetében, továbbá arról, hogy a hirdetésekben megadott le- és feltöltési sebességtől való jelentős eltérések miként érinthetik a végfelhasználóknak a 3. cikk (1) bekezdésében megállapított jogai gyakorlását;

e) világos, könnyen érthető magyarázat a nemzeti jog értelmében a fogyasztó rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekről abban az esetben, ha a sebesség vagy más szolgáltatásminőségi paraméter tekintetében az internet-hozzáférési szolgáltatás tényleges teljesítménye folyamatosan vagy rendszeresen ismétlődő jelleggel eltér az *a)-d)* pontokkal összhangban megadott teljesítménytől.

Az internet-hozzáférési szolgáltatók kötelesek nyilvánosságra hozni az első albekezdésben említett információkat.

(2) Az internet-hozzáférési szolgáltatók kötelesek átlátható, egyszerű és hatékony eljárásokat kialakítani a 3. cikkben és az e cikk (1) bekezdésében megállapított jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatban a végfelhasználók által tett panaszok kezelésére.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben megállapított követelmények a 2002/22/EK irányelvben meghatározott követelményeken felül teljesítendők, és nem akadályozzák meg a tagállamokat abban, hogy kiegészítő nyomonkövetési, tájékoztatási és átláthatósági követelményeket tartsanak fenn vagy vezessenek be többek között arra vonatkozóan, hogy az információkat milyen tartalommal, formában és módon kell nyilvánosságra hozni. Az említett követelményeknek összhangban kell lenniük e rendelettel, valamint a 2002/21/EK és a 2002/22/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseivel.

(4) Az internet-hozzáférési szolgáltatás sebességét vagy más szolgáltatásminőségi paraméterét érintő, a tényleges teljesítmény és a internet-hozzáférési szolgáltató által az (1) bekezdés *a)-d)* pontjával összhangban megadott teljesítmény közötti jelentős, folyamatos vagy rendszeresen ismétlődő eltérés - amennyiben az eltérés tényét a nemzeti szabályozó hatóság által tanúsított nyomonkövetési mechanizmus keretében állapították meg - hibás teljesítésnek minősül a nemzeti jogszabályok által a fogyasztó számára biztosított jogorvoslati lehetőségek igénybevétele szempontjából.

Ez a bekezdés csak az 2015. november 29-ét követően megkötött vagy megújított szerződésekre alkalmazandó.

5. cikk

Felügyelet és végrehajtás

(1) A nemzeti szabályozó hatóságoknak szorosan nyomon kell követniük és biztosítaniuk kell a 3. és 4. cikk betartását, és elő kell mozdítaniuk a megkülönböztetésmentes, a mindenkori technológiai fejlettségi szintnek megfelelő minőségben nyújtott internet-hozzáférési szolgáltatások folyamatos rendelkezésre állását. E célból a nemzeti szabályozó hatóságok a műszaki jellemzőkkel kapcsolatos követelményeket, a szolgáltatásminőségre vonatkozó minimumkövetelményeket, valamint más megfelelő és szükséges intézkedéseket állapíthatnak meg egy vagy több nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató tekintetében, ideértve az internet-hozzáférési szolgáltatókat is.

A nemzeti szabályozó hatóságoknak évente jelentést kell közzétenniük nyomonkövetési tevékenységeikről és az annak keretében nyert megállapításokról, és e jelentéseket be kell nyújtaniuk a Bizottságnak és a BEREC-nek.

(2) A nemzeti szabályozó hatóság kérésére a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók, ideértve az internethozzáférési szolgáltatókat is, kötelesek a nemzeti szabályozó hatóság számára tájékoztatást adni arról, hogy miként tesznek eleget a 3. és 4. cikkben foglalt kötelezettségeknek és különösen arról, hogy miként kezelik hálózatuk kapacitását és forgalmát, valamint meg kell indokolniuk minden alkalmazott forgalomszabályozási intézkedést. Az említett szolgáltatók kötelesek a kért tájékoztatást a nemzeti szabályozó hatóság által meghatározott részletességgel és határidőn belül megadni.

(3) 2016. augusztus 30-ig e rendelet egységes alkalmazásának érdekében a BEREC az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően és a Bizottsággal szoros együttműködésben iránymutatásokat bocsát ki a nemzeti szabályozó hatóságok e cikk szerinti kötelezettségeinek végrehajtására vonatkozóan.

(4) Ez a cikk nem érinti az uniós joggal összhangban a tagállamok által a nemzeti szabályozó hatóságokra vagy más illetékes hatóságokra ruházott feladatokat.

5a. cikk [1]

Az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjak

(1) 2019. május 15-től kezdődően az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásokért a fogyasztóknak felszámított kiskereskedelmi díjak (héa nélkül) nem haladhatják meg telefonhívásonként percenként a 0,19 EUR-t, SMS üzenetenként pedig a 0,06 EUR-t.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek ellenére az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatást nyújtók ezen túlmenően kínálhatnak, a fogyasztók pedig szándékuk szerint választhatnak olyan, EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatást is magában foglaló nemzetközi hírközlési díjszabást, amely eltér az (1) bekezdésben foglaltaktól, és amelynek révén a fogyasztókra az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatás tekintetében attól eltérő díjszabás vonatkozik, mint amely ilyen döntés hiányában megillette volna őket. Mielőtt a fogyasztók ilyen eltérő tarifát választanak, az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatást nyújtóknak tájékoztatniuk kell őket azon előnyök jellegéről, amelyeket ebből kifolyólag elveszítenének.

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1971 rendelete 50. cikk 4. (HL L 321., 2018.12.17., 1. o.). Hatályos: 2018. XII. 20-tól.

(3) Amennyiben valamely, a (2) bekezdésben említett EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatás díja meghaladja az (1) bekezdésben meghatározott felső értékeket, automatikusan az (1) bekezdésben meghatározott díjszabást kell alkalmazni az olyan fogyasztók esetében, akik - 2019. május 15-től kezdődően két hónapon belül - nem erősítették meg, illetve nem nyilvánították ki, hogy a (2) bekezdésben említett valamely díjszabást választják.

(4) A fogyasztók a szolgáltató által küldött kérelem kézhezvételétől számított egy munkanapon belül díjmentesen oda-vissza válthatnak az (1) bekezdésben meghatározott díjszabásokra, illetve díjszabásokról, és a szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az ilyen váltás ne vonjon maga után az előfizetéseknek az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásoktól eltérő elemeivel kapcsolatos feltételeket vagy korlátozásokat.

(5) Amennyiben az (1) bekezdésben említett maximális díjakat az eurótól eltérő pénznemben fejezik ki, a kezdeti díjkorlátokat az Európai Központi Bank által az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2019. január 15-én, február 15-én és március 15-én közzétett referencia-árfolyamok átlagának alkalmazásával kell az adott pénznemben meghatározni. Az eurótól eltérő pénznemben kifejezett díjkorlátokat 2020-tól kezdődően évente felül kell vizsgálni. Az eurótól eltérő pénznemben kifejezett, évente felülvizsgált díjkorlátokat május 15-től, az ugyanazon év január 15-én, február 15-én és március 15-én közzétett referencia-árfolyamok átlagának használatával kell alkalmazni.

(6) A nemzeti szabályozó hatóságok nyomon követik az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatos piaci és díjszabási fejleményeket, és jelentést tesznek a Bizottságnak.

Amennyiben az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató megállapítja, hogy sajátos és rendkívüli, a legtöbb uniós szolgáltató esetében fennállótól eltérő körülmények miatt az (1) bekezdésben említett felső határértékek alkalmazása jelentősen befolyásolná a belföldi hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó meglévő díjainak fenntartására vonatkozó képességét, a nemzeti szabályozó hatóság az említett szolgáltató kérése alapján - kizárólag a szükséges mértékben és kizárólag egyéves, megújítható időtartamra - eltérést biztosíthat az (1) bekezdéstől. A belföldi díjszabási modell fenntarthatóságának értékelését az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatások nyújtóira jellemző releváns objektív tényezők, valamint a belföldi díjak és bevételek szintje alapján kell elvégezni.

Amennyiben a kérelmező szolgáltató eleget tett az alkalmazandó bizonyítási tehernek, a nemzeti szabályozó hatóságnak meg kell határoznia azt a maximális díjszintet az (1) bekezdésben foglalt felső határértékek egyikén vagy ezek közül mindkettőn felül, amely elengedhetetlen lenne a szolgáltató belföldi díjszabási modellje fenntarthatóságának a biztosításához. A BEREC-nek iránymutatásokat kell közzétennie azon paraméterekre vonatkozóan, amelyeket a nemzeti szabályozó hatóságoknak az értékelés során figyelembe kell venniük.

(7)[1] 2029. január 1-jétől a szolgáltatók nem alkalmazhatnak eltérő kiskereskedelmi árakat a fogyasztókkal szemben a belföldi hírközlési szolgáltatások és az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások tekintetében, feltéve hogy technikai szabályokat fogadnak el a biztosítékokra, például a fenntarthatóságra, a méltányos használatra és a csalás elleni intézkedésekre vonatkozóan. A Bizottság 2028. június 30-ig - a BEREC-cel folytatott konzultációt követően - az 5b. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben meghatározza az említett technikai szabályokat.

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 2. (HL L 2024.5.8.). Hatályos: 2024. V. 11-től. 2024. május 15-től kell alkalmazni.

(8)[1] A szolgáltatók önkéntes alapon 2025. január 1-jétől eleget tehetnek a (7) bekezdésben meghatározott azon kötelezettségnek, hogy ne alkalmazzanak eltérő kiskereskedelmi árakat. Ezek a szolgáltatók - a méltányos használatra vonatkozó feltételek mellett - mentesülnek az (1) bekezdésben megállapított kötelezettségek alól annak érdekében, hogy a fogyasztók hamarabb élvezhessék a belföldi és az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó egyenlő kiskereskedelmi árak előnyeit. E célból a Bizottság 2024. december 31-ig - a BEREC-cel folytatott konzultációt követően - végrehajtási jogi aktust fogad el a szokásos használati mintákon alapuló méltányos használatról és a csalás elleni intézkedésekről. Ezt a végrehajtási jogi aktust az 5b. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(9)[2] A Bizottság 2027. június 30-ig - a BEREC-cel folytatott konzultációt követően - felülvizsgálja ezt a cikket, és hatásának értékelése alapján adott esetben úgy határozhat, hogy a módosítására irányuló jogalkotási javaslatot nyújt be.

(10)[3] A (9) bekezdésben említett értékelésnek ki kell terjednie a következőkre:

a) az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos nagykereskedelmi költségeik alakulása;

b) a verseny alakulása a számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatások nyújtásának piacán, valamint az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások kiskereskedelmi árait érintő tendenciák a különböző tagállamokban;

c) a fogyasztói preferenciák alakulása, valamint az olyan különleges ajánlatok és csomagok választása, amelyek számlázása nem az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások tényleges fogyasztásán alapul;

d) a számfüggő személyközi hírközlési szolgáltatások nyújtásának nemzeti piacaira és különösen a fogyasztókkal szemben általában felszámított kiskereskedelmi árakra gyakorolt lehetséges hatás, figyelembe véve az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások nyújtásának költségeit, valamint az intézkedéseknek a szolgáltatók bevételeire és lehetőség szerint a szolgáltatók beruházási kapacitására gyakorolt potenciális hatását, különös tekintettel a hálózatoknak az (EU) 2022/2481 határozatban meghatározott konnektivitási célokkal összhangban történő jövőbeli kiépítésére, amennyiben nem alkalmaznak már eleve további díjakat az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra;

e) a kihasználtság, az elérhetőség és a versenyképesség mértéke a számfüggetlen személyközi hírközlési szolgáltatások, illetve az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások bármely alternatívája tekintetében;

f) a díjcsomagok alakulása az EU-n belüli hírközlési szolgáltatások tekintetében, és különösen az, hogy a (8) bekezdésben előírt intézkedések végrehajtása milyen mértékben járult hozzá ahhoz, hogy a fogyasztókkal szemben felszámított, a belföldi és az EU-n belüli hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi árak közötti különbségek idővel megszűnjenek.

(11)[4] A (9) bekezdésben említett értékelés elvégzése érdekében a BEREC rendszeres alapon gyűjti a releváns információkat a nemzeti szabályozó hatóságoktól. Adott esetben a nemzeti szabályozó hatóságok más illetékes hatóságokkal egyeztetve is szolgáltathatják az érintett adatokat. A BEREC által e bekezdés alapján gyűjtött adatokat évente legalább egyszer közölni kell a Bizottsággal. A Bizottság a szóban forgó adatokat közzéteszi. Annak biztosítása érdekében, hogy a BEREC teljesíteni tudja az e bekezdés szerinti kötelezettségeit, a szolgáltatók kötelesek együttműködni azáltal, hogy a kért adatokat - beleértve a bizalmas adatokat is - a megfelelő nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsátják.

---

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 2. (HL L 2024.5.8.). Hatályos: 2024. V. 11-től. 2024. május 15-től kell alkalmazni.

2 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 2. (HL L 2024.5.8.). Hatályos: 2024. V. 11-től. 2024. május 15-től kell alkalmazni.

3 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 2. (HL L 2024.5.8.). Hatályos: 2024. V. 11-től. 2024. május 15-től kell alkalmazni.

4 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 2. (HL L 2024.5.8.). Hatályos: 2024. V. 11-től. 2024. május 15-től kell alkalmazni.

5b. cikk [1]

A bizottsági eljárás

(1) Az e rendelet 5a. cikke szerinti kötelezettségeinek teljesítése érdekében a Bizottságot az (EU) 2018/1972 irányelv 118. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Hírközlési Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
(2) Az e cikkre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

6. cikk [2]

Szankciók

A tagállamok megállapítják a 3., 4. és 5. cikk megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről2016. április 30-ig tájékoztatják a Bizottságot, és késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról.

A tagállamok megállapítják az 5a. cikk megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok 2019. május 15-ig tájékoztatják a Bizottságot az 5a. cikk végrehajtásának biztosítása érdekében megállapított szabályokról és intézkedésekről, és késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról.

7. cikk

Az 531/2012/EU rendelet módosításai

Az 531/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:
1. A 2. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:
a) az *i)*, *l)* és *n)* pontot el kell hagyni;
b) a bekezdés az alábbi pontokkal egészül ki:
„r) »belföldi kiskereskedelmi ár«: a barangolásszolgáltatók által az ügyfél által indított telefonhívásokra és elküldött SMS-üzenetekre (mindkettő ugyanazon tagállamon belüli különböző nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokon belül indított és végződtetett), valamint az ügyfél által felhasznált adatforgalomra megállapított belföldi kiskereskedelmi egységár. Amennyiben nincs konkrét, egységenkénti belföldi kiskereskedelmi ár, belföldi kiskereskedelmi árnak ugyanazt a díjszabási mechanizmust kell tekinteni, amely az ügyfélre az általa végzett telefonhívásokra és elküldött SMS-üzenetekre (mindkettő ugyanazon tagállamon belüli különböző nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokon belül indított és befejezett), valamint az általa felhasznált adatforgalomra az ügyfél tagállamában vonatkozna;

1 Beiktatta: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 3. (HL L 2024.5.8.). Hatályos: 2024. V. 11-től. 2024. május 15-től kell alkalmazni.
2 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1971 rendelete 50. cikk 5. (HL L 321., 2018.12.17., 1. o.).

s) »szabályozott kiskereskedelmi barangolásos adatátviteli szolgáltatások elkülönített értékesítése«: alternatív barangolásszolgáltató által egy látogatott hálózaton belül a barangolást végző ügyfelek számára szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatások közvetlen nyújtása.”.

2. A 3. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az (5) bekezdésben említett referenciaajánlatnak kellően részletesnek kell lennie, abban szerepelnie kell a (3) bekezdésben említett, a nagykereskedelmi barangolási hozzáféréshez szükséges valamennyi elemnek, továbbá tartalmaznia kell a közvetlen nagykereskedelmi barangolási hozzáférés és a nagykereskedelmi viszonteladói barangolási hozzáférés szempontjából releváns ajánlatok leírását és a kapcsolódó feltételeket. Az említett referenciaajánlat feltételeket tartalmazhat a tartós barangolás vagy a nagykereskedelmi barangolási hozzáférés nem rendeltetésszerű vagy visszaélésszerű, a barangolási szolgáltatás fogyasztóinak az Unión belüli időszakos utazása során nyújtott szabályozott barangolási szolgáltatástól eltérő célokra való használatának megakadályozása céljából. Szükség esetén a nemzeti szabályozó hatóságok előírhatják a referenciaajánlatok megváltoztatását annak érdekében, hogy érvényt szerezzenek az e cikkben meghatározott kötelezettségeknek.”.

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A szabályozott kiskereskedelmi barangolásos adatátviteli szolgáltatások elkülönített értékesítése”;

b) az (1) bekezdés első albekezdését el kell hagyni;

c) a (4) és az (5) bekezdést el kell hagyni.

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A szabályozott kiskereskedelmi barangolásos adatátviteli szolgáltatások elkülönített értékesítésének megvalósítása”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A belföldi szolgáltatók kötelesek eleget tenni a szabályozott kiskereskedelmi barangolásos adatátviteli szolgáltatások elkülönített értékesítésére vonatkozó, a 4. cikkben előírt kötelezettségnek, hogy a barangolást végző ügyfelek így elkülönített szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatásokat vehessenek igénybe. A belföldi szolgáltatók kötelesek kielégíteni minden ésszerű, az eszközökhöz és a kapcsolódó kiegészítő támogatási szolgáltatásokhoz való hozzáférésre irányuló, a szabályozott kiskereskedelmi barangolásos adatátviteli szolgáltatások elkülönített értékesítése szempontjából releváns igényt. A szabályozott kiskereskedelmi barangolásos adat-átviteli szolgáltatások elkülönített értékesítéséhez szükséges említett eszközökhöz és a támogatási szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek - ideértve a felhasználók személyazonosságának igazolását célzó szolgáltatásokat is - térítésmentesnek kell lennie, és az nem vonhat maga után a barangolást végző ügyfelek által közvetlenül megfizetendő díjakat.”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Annak érdekében, hogy a szabályozott kiskereskedelmi barangolásos adatátviteli szolgáltatások elkülönített értékesítésének megvalósítása az Unióban következetes legyen, és mindenhol egyidejűleg menjen végbe, a Bizottság a BEREC-vel folytatott konzultációt követően végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a szabályozott kiskereskedelmi barangolásos adatátviteli szolgáltatások elkülönített értékesítésének végrehajtásához szükséges műszaki megoldásokra vonatkozó részletes szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 6. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

d) a (3) bekezdésben a bevezető szövegrész helyébe az alábbi szöveg lép:

„(3) A szabályozott kiskereskedelmi barangolásos adatátviteli szolgáltatások elkülönített értékesítésének végrehajtásához szükséges műszaki megoldásnak az alábbi kritériumoknak kell megfelelnie:”.

5. A rendelet az alábbi cikkekkel egészül ki:

„6a. cikk

A kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlése

2017. június 15-től - feltéve, hogy a szóban forgó időpontban a 19. cikk (2) bekezdésében említett javaslat alapján elfogadott jogalkotási aktus már alkalmazandó lesz - a barangolásszolgáltatók a barangolást végző ügyfeleiknek nem számíthatnak fel a belföldi kiskereskedelmi áron felül semmilyen többletdíjat a tagállamokban a szabályozott barangolásos hívásindításokért vagy hívásfogadásokért, az elküldött szabályozott barangolásos SMS-üzenetekért és a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatások használatáért, ideértve az MMS üzeneteket is, illetve a 6b. és 6c. cikkre is figyelemmel semmilyen általános díjat nem számíthatnak fel a végberendezés vagy szolgáltatás külföldön történő használatának lehetővé tételéért.

6b. cikk

Méltányos használat

(1) A barangolásszolgáltatók e cikkel, valamint a 6d. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban a méltányos használatra vonatkozó feltételeket (»fair use policy«) alkalmazhatnak a vonatkozó belföldi kiskereskedelmi árszínvonalon nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások használatára annak megakadályozása céljából, hogy a barangolást végző ügyfelek a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokat nem rendeltetésszerűen vagy visszaélésszerűen - például a belföldi szolgáltatójuk tagállamától eltérő tagállam területén, az időszakos utazásaikon kívül használják.

A méltányos használatra vonatkozó feltételeknek lehetővé kell tenniük a barangolási szolgáltatást igénybe vevő ügyfél számára, hogy bizonyos mennyiségű, a díjcsomagjának megfelelő, belföldi kiskereskedelmi árszínvonalon nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatást vegyen igénybe.

(2) A méltányos használatra vonatkozó feltételek szerinti korlátokat meghaladó szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokra a 6e. cikk alkalmazandó.

6c. cikk

A kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlésének fenntarthatósága

(1) Meghatározott és rendkívüli körülmények fennállása esetén, amennyiben valamely barangolásszolgáltató számára nem térül meg a 6a. és 6b. cikk szerinti szabályozott barangolási szolgáltatások nyújtásának összes tényleges és várható költsége az említett szolgáltatás nyújtásából származó tényleges és várható bevételéből, úgy a szóban forgó barangolásszolgáltató engedélyt kérhet arra, hogy a belföldi díjszabási modellje fenntarthatóságának biztosítása érdekében többletdíjat alkalmazzon. Kizárólag olyan mértékű többletdíj alkalmazható, amely a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtásához szükséges költségek megtérüléséhez szükséges, figyelemmel az alkalmazandó maximális nagykereskedelmi díjakra.

(2) Amennyiben egy barangolásszolgáltató úgy dönt, hogy élni kíván az e cikk (1) bekezdésében foglalt lehetőséggel, haladéktalanul kérelmet kell benyújtania a nemzeti szabályozó hatósághoz, és a 6d. cikkben említett végrehajtási jogi aktusoknak megfelelően e hatóság rendelkezésére kell bocsátania az összes szükséges információt. A barangolásszolgáltatónak ezt követően 12 hónaponként naprakésszé kell tennie, majd el kell juttatnia ezt az információt a nemzeti szabályozó hatósághoz.

(3) A (2) bekezdés szerinti kérelem kézhezvételét követően a nemzeti szabályozó hatóságnak értékelnie kell, hogy a barangolásszolgáltató kellően alátámasztotta-e azt a tényt, hogy az (1) bekezdésben foglaltak értelmében nem térülnek meg a költségei, és emiatt veszélybe kerül a belföldi díjszabási modelljének fenntarthatósága. A belföldi díjszabási modell fenntarthatóságának értékelését a barangolásszolgáltatóra jellemző releváns objektív tényezők alapján kell elvégezni, ideértve az érintett tagállamban üzemelő barangolásszolgáltatók közötti objektív eltéréseket, valamint a belföldi árak és jövedelmek szintjét. A nemzeti szabályozó hatóságnak engedélyeznie kell a többletdíjat, amennyiben az (1) bekezdésben és az e bekezdésben megállapított feltételek teljesülnek.

(4) A nemzeti szabályozó hatóság a (2) bekezdés alapján benyújtott kérelem kézhezvételét követő egy hónapon belül engedélyezi a többletdíjat, kivéve, amikor a kérelem nyilvánvalóan megalapozatlan, illetve a barangolásszolgáltató nem bocsátott rendelkezésre elegendő információt. Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság úgy ítéli meg, hogy a kérelem nyilvánvalóan megalapozatlan, illetve a barangolásszolgáltató nem bocsátott rendelkezésre elegendő információt, meg kell hallgatnia a barangolásszolgáltatót, és a meghallgatást követő két hónapon belül meg kell hoznia végleges döntését arra vonatkozóan, hogy engedélyezi, módosítja vagy elutasítja a többletdíjat.

6d. cikk

A méltányos használatra vonatkozó feltételek végrehajtása és a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlése fenntarthatóságának megvalósítása

(1) A 6b. és 6c. cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság 2016. december 15-ig, a BEREC-vel folytatott konzultációt követően, végrehajtási jogi aktusok révén részletes szabályokat fogad el egyrészt a méltányos használatra vonatkozó feltételek alkalmazásáról, másrészt arról a módszertanról, amely a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlésének fenntarthatóságát hivatott értékelni, harmadrészt pedig a barangolásszolgáltató által az ezen értékelés céljából benyújtandó kérelemről.

(2) A 6b. cikket illetően, a méltányos használatra vonatkozó feltételek alkalmazását érintő részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a következőket:

a) az árképzési és fogyasztási minták alakulása a tagállamokban;

b) a belföldi árszínvonalak Unión belüli közeledésének mértéke;

c) utazási szokások az Unióban;

d) a verseny torzulásának észlelhető kockázatai, valamint a beruházásösztönzés a belföldi piacokon és a látogatott tagállamok piacain.

(3) A 6c. cikket illetően, a barangolásszolgáltatók esetében a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlésének fenntarthatóságát értékelni hivatott módszertanra vonatkozó részletes szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság a következőket veszi alapul:

a) a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtásával összefüggő összes tényleges és várható költségnek az egyenetlen forgalomra vonatkozó tényleges nagykereskedelmi barangolási díjakhoz képest történő, és a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtásához szükséges együttes és közös költségek ésszerű megosztását szem előtt tartó megállapítása;

b) a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtásából származó összes tényleges és várható bevétel megállapítása;

c) a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások használata, valamint a barangolási szolgáltatók fogyasztóinak belföldi forgalma;

d) a verseny szintje, a belföldi piacon érvényes árak és bevételek, valamint minden olyan észlelhető kockázat, miszerint a belföldi kiskereskedelmi árakon történő barangolás érezhetően befolyásolná az ilyen árak alakulását.

(4) A Bizottság a piaci fejlemények fényében rendszeres időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokat.

(5) A nemzeti szabályozó hatóságnak szigorúan nyomon kell követnie és felügyelnie kell a méltányos használatra vonatkozó feltételek alkalmazását és a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlésének fenntarthatóságához kapcsolódó intézkedéseket, és ennek során a legmesszebbmenőkig szem előtt kell tartania az érintett tagállamra jellemző releváns objektív tényezőket és a barangolásszolgáltatók közötti releváns objektív eltéréseket. A 6c. cikk (3) bekezdésében foglalt eljárás sérelme nélkül a nemzeti szabályozó hatóságnak kellő időben érvényre kell juttatnia a 6b. és a 6c. cikk követelményeit és az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokat. A nemzeti szabályozó hatóság bármikor kérheti a barangolásszolgáltatótól a többletdíj módosítását vagy alkalmazásának megszüntetését, amennyiben a többletdíj nem felel meg a 6b. vagy a 6c. cikkben foglaltaknak. A nemzeti szabályozó hatóságnak évente tájékoztatnia kell az Bizottságot a 6b. és 6c. cikke valamint e cikk alkalmazásáról.

6e. cikk

Szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtása

(1) A második albekezdés sérelme nélkül amennyiben egy barangolásszolgáltató többletdíjat számol fel a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások méltányos használatra vonatkozó feltételek szerinti korlátokat meghaladó használatáért, meg kell felelnie az alábbi követelményeknek (héa nélküli értékek):

a) a szabályozott barangolásos hívások kezdeményezéséért, a szabályozott barangolásos SMS-ek küldéséért és a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatásokért felszámolt többletdíj nem haladhatja meg a 7. cikk (2) bekezdésében, a 9. cikk (1) bekezdésében, illetve a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott maximális nagykereskedelmi díjakat;

b) a belföldi kiskereskedelmi árnak és a szabályozott barangolásos hívások indításáért, a szabályozott barangolásos SMS-ek küldéséért és a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatásokért felszámolt esetleges többletdíjnak az összege nem haladhatja meg a percenkénti 0,19 EUR, az SMS-enkénti 0,06, illetve a megabájtonkénti 0,20 EUR összeget;

c) a szabályozott barangolásos hívások fogadásért felszámított esetleges többletdíj nem haladhatja meg az Unió tagállamaiban érvényben lévő maximális mobil hívásvégződtetési díjak (2) bekezdés szerint meghatározott súlyozott átlagát.

A barangolásszolgáltatók nem alkalmazhatnak többletdíjat a fogadott szabályozott barangolásos SMS üzenetekért, illetve a barangolásos hangposta-üzenetek fogadásáért. Ez nem érinti az egyéb vonatkozó díjakat, például az ilyen üzenetek meghallgatásáért felszámolható díjakat.

A barangolásszolgáltatóknak a kezdeményezett és fogadott barangolásos hívások után másodpercenkénti díjat kell felszámolniuk. A barangolásszolgáltatók a kezdeményezett hívások esetében 30 másodpercet meg nem haladó hosszúságú minimális díjazási időszakot alkalmazhatnak. A barangolásszolgáltatók kötelesek ügyfeleiknek a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatásokat kilobájtalapon számlázni, kivéve a MMS üzeneteket, amelyek egységenként számlázhatók. Ilyen esetben az a kiskereskedelmi díj, amelyet egy barangolásszolgáltató a barangolást végző ügyfelének egy barangolásos MMS-üzenet küldéséért vagy fogadásáért felszámíthat, nem haladhatja meg a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatásokért felszámolható, az első albekezdésben foglalt maximális kiskereskedelmi díjat.

A 6f. cikk (1) bekezdésében említett időszakban ez a bekezdés nem zárja ki az olyan ajánlatokat, amelyek a barangolást végző ügyfeleknek napidíj vagy más rendszeres, fix összegű díj ellenében bizonyos mennyiségű szabályozott barangolási szolgáltatás használatát teszik lehetővé, feltéve, hogy az említett mennyiség teljes felhasználása esetén olyan egységár adódik a szabályozott barangolásos kezdeményezett, illetve fogadott hívásokra, küldött SMS üzenetekre és barangolásos adatátviteli szolgáltatásokra vetítve, amely nem haladja meg a vonatkozó belföldi kiskereskedelmi árat és az első albekezdésben foglalt maximális többletdíjat.

(2) A Bizottság 2015. december 31-ig, a BEREC-vel folytatott konzultációt követően és az e bekezdés második albekezdésére is figyelemmel végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a maximális mobil hívásvégződtetési díjaknak az (1) bekezdés első albekezdésének *c)* pontjában említett súlyozott átlagát. A Bizottság ezeket a végrehajtási jogi aktusokat évente felülvizsgálja. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A maximális mobil hívásvégződtetési díjak súlyozott átlagának az alábbi kritériumokon kell alapulnia:

a) azok a maximális mobil hívásvégződtetési díjszintek, amelyeket a keretirányelv 7. és 16. cikkével és a hozzáférési irányelv 13. cikkével összhangban a nemzeti szabályozó hatóságok határoztak meg a piacon a hanghívás-végződtetés nagykereskedelmi árára az egyes mobilhálózatok esetében, és

b) az összes előfizető száma a tagállamokban.

(3) A barangolásszolgáltatók kínálhatnak, a barangolást végző ügyfelek pedig önszántukból választhatnak a 6a., 6b.”6c. cikkben és e cikk (1) bekezdésében foglaltaktól eltérő barangolási díjszabást is, aminek eredményeként a barangolást végző ügyfelek a szabályozott barangolási szolgáltatásért más díjat fizetnek, mint amit e döntés hiányában fizetnének. A barangolásszolgáltató ezeket a barangolást végző ügyfeleket köteles emlékeztetni arra, hogy ezáltal a barangoláshoz kapcsolódó mely előnyöket veszítenek el.

A barangolásszolgáltatóknak az első albekezdés sérelme nélkül valamennyi jelenlegi és új, barangolást végző ügyfélre automatikusan a 6a. és 6b. cikkel, illetve az e cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott díjszabást kell alkalmazniuk.

A barangolást végző ügyfél bármikor kérheti a 6a., 6b., 6c. cikk és az e cikk (1) bekezdése szerinti díjszabásra való áttérést vagy az attól való eltérést. Ha a barangolást végző ügyfél önszántából úgy dönt, hogy a 6a., 6b., 6c. cikk és az e cikk (1) bekezdése szerinti díjszabásra tér át vagy attól eltér, akkor ezt az átállást a kérelem beérkezésétől számított egy munkanapon belül eszközölni kell, annak térítésmentesnek kell lennie, és nem járhat olyan feltételekkel, illetve korlátozásokkal, amelyek az előfizetésnek a barangoláshoz nem kapcsolódó elemeire vonatkoznak. Ha az előző barangolási díjszabás érvényességének kezdete óta még nem telt el egy előre meghatározott, két hónapot meg nem haladó időtartam, a barangolásszolgáltatók elhalaszthatják az átállást az említett időtartam leteltéig.

(4) A barangolásszolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy minden olyan szerződésben, amely bármilyen típusú szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásra is kiterjed, meg legyenek határozva a szóban forgó szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatás fő jellemzői, többek között:

a) a konkrét díjcsomag vagy díjcsomagok, az egyes díjcsomagok keretében kínált szolgáltatások típusa, a kommunikáció mennyiségét is feltüntetve;

b) esetleges korlátozások az alkalmazandó belföldi kiskereskedelmi árszínvonalon nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások használatára vonatkozóan, ezen belül számszerű információk arról, hogy a méltányos használatra vonatkozó esetleges feltételek hogyan alkalmazandók az érintett szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatás fő árképzési, mennyiségi és más paramétereihez képest.

A barangolásszolgáltatók kötelesek nyilvánosságra hozni az első albekezdésben említett információkat.

6f. cikk

Átmeneti kiskereskedelmi barangolási többletdíjak

(1) A barangolásszolgáltatók 2016. április 30-tól 2017. június 14-ig a belföldi kiskereskedelmi áron felül többletdíjat alkalmazhatnak a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtásáért.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett időszak alatt a 6e. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”.

6. A 8., 10., és 13. cikket el kell hagyni.

7. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E személyre szóló, árképzésre vonatkozó alaptájékoztatást az ügyfél belföldi szolgáltatója által kiállított belföldi számla pénznemében kell kifejezni és annak a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a barangolást végző ügyfélre az Unión belül érvényes, méltányos használatra vonatkozó feltételek, valamint a szóban forgó méltányos használatra vonatkozó feltételek szerinti korlátok meghaladása esetén alkalmazott többletdíjak; és

b) a 6c. cikkel összhangban alkalmazott bármely többletdíj.”;

b) az (1) bekezdés hatodik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első, második, negyedik és ötödik albekezdés - a méltányos használatra vonatkozó feltételekre, valamint a 6c. cikkel összhangban alkalmazott többletdíjakra való hivatkozás kivételével - a barangolásszolgáltatók által nyújtott és az Unión kívül utazó, barangolást végző ügyfelek által igénybe vett barangolásos hangátviteli és SMS-szolgáltatásokra is alkalmazandó.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A barangolásszolgáltató köteles értesítést küldeni a barangolást végző ügyfélnek, amint a fogyasztása teljes mértékben kimeríti a szabályozott barangolási hangátviteli vagy SMS-szolgáltatások használatára alkalmazandó méltányos használati mennyiséget, illetve eléri a 6c. cikk szerint alkalmazandó valamely felhasználási határt. Az értesítésben fel kell tüntetni azt a többletdíjat is, amelyet a szolgáltató alkalmazni fog, ha a barangolást végző további szabályozott barangolási hangátviteli vagy SMS-szolgáltatásokat vesz igénybe. Biztosítani kell minden ügyfél számára a jogot, hogy kérhesse barangolásszolgáltatójától az ilyen értesítések küldésének megszüntetését, és hogy bármikor térítésmentesen kérhesse a barangolásszolgáltatótól a szolgáltatás visszaállítását.”;

d) az (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A barangolásszolgáltatók szerződéskötésekor kötelesek minden ügyfelüket kimerítően tájékoztatni az érvényes barangolási díjakról. Ezenkívül a díjakban bekövetkező minden változás alkalmával indokolatlan késedelem nélkül naprakész tájékoztatást kell adniuk barangolást végző ügyfeleiknek az érvényes barangolási díjakról.

A barangolásszolgáltatóknak továbbá ésszerű időközönként emlékeztetőt kell küldeniük az összes olyan ügyfélnek, aki más díjszabást választott.”.

8. A 15. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A barangolásszolgáltató köteles automatikus üzenetet küldeni a barangolást végző ügyfélnek, amelyben értesíti, hogy az ügyfél szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatást vesz igénybe, és személyre szóló, díjszabásra vonatkozó alaptájékoztatást kell nyújtania a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatás nyújtásáért a barangolást végző ügyfélre az érintett tagállamban kiszabható díjakról (az ügyfél belföldi szolgáltatója által kiállított belföldi számla pénznemében), kivéve, ha az ügyfél értesítette a barangolásszolgáltatót, hogy nem kéri ezeket az információkat.

E személyre szóló, díjszabásra vonatkozó alaptájékoztatásnak a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a barangolást végző ügyfélre az Unión belül érvényes, méltányos használatra vonatkozó feltételek, valamint a szóban forgó méltányos használatra vonatkozó feltételek szerinti korlátok meghaladása esetén alkalmazott többletdíjak; és

b) a 6c. cikkel összhangban alkalmazott bármely többletdíj.

Az információkat a barangolást végző ügyfél mobil készülékére kell eljuttatni például SMS-üzenet, e-mail vagy a mobilkészüléken felugró ablak formájában, valahányszor a barangolást végző ügyfél egy, a belföldi szolgáltatójának tagállamától eltérő tagállamba lép, és e tagállamban először vesz igénybe barangolásos adatátviteli szolgáltatást. A tájékoztatást térítésmentesen, a tájékoztatás fogadását és könnyű megértését elősegítő módon és abban a pillanatban kell nyújtani, amikor a barangolást végző ügyfél a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatást kezdeményezi.

Annak az ügyfélnek, aki értesítette barangolásszolgáltatóját, hogy nem kívánja igénybe venni az automatikus díjszabási tájékoztatást, joga van e szolgáltatást bármikor ingyenesen újból kérni barangolásszolgáltatójától.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A barangolásszolgáltató köteles értesítést küldeni, amint a fogyasztás teljes mértékben kimeríti a szabályozott barangolási adatátviteli szolgáltatás használatára alkalmazandó méltányos használati mennyiséget, illetve eléri a 6c. cikk szerint alkalmazandó valamely felhasználási határt. Az értesítésben fel kell tüntetni azt a többletdíjat is, amelyet a szolgáltató alkalmazni fog, ha a barangolást végző további szabályozott barangolásos adat-átviteli szolgáltatást vesz igénybe. Biztosítani kell minden ügyfél számára a jogot, hogy kérhesse barangolászszolgáltatójától az ilyen értesítések küldésének megszüntetését, és hogy bármikor térítésmentesen kérhesse a barangolásszolgáltatótól a szolgáltatás visszaállítását.”;

c) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A barangolásszolgáltatónak valamennyi barangolást végző ügyfele számára biztosítania kell azt a lehetőséget, hogy önszántából és térítésmentesen választhasson olyan megoldást, amely időben tájékoztatást ad az addigi összes fogyasztásáról adatmennyiségben vagy a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatásokért a barangolást végző ügyfél részére történő számlázás pénznemében kifejezve, és amely garantálja, hogy az ügyfél kifejezett beleegyezése nélkül a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatásokért egy adott időszakban fizetendő összes díj - kivéve az egységenként számlázott MMS-üzenetek díját - nem haladja meg a megadott pénzügyi korlátot.”;

d) a (6) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ez a cikk - az (5) bekezdés, a (2) bekezdés második albekezdése és a (2a) bekezdés kivételével, valamint e bekezdés második és harmadik albekezdésére figyelemmel - azokra a barangolásszolgáltatók által nyújtott barangolásos adatátviteli szolgáltatásokra is alkalmazandó, amelyeket a barangolást végző ügyfelek az Unión kívüli utazásaik során vesznek igénybe.”.

9. Az 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A nemzeti szabályozó hatóságok szigorúan nyomon követik és felügyelik a 6b., 6c. cikket és a 6e. cikk (3) bekezdését igénybe vevő barangolásszolgáltatókat.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nemzeti szabályozó hatóságok kötelesek az e rendelet és különösen a 6a., 6b., 6c., 6e., 7., 9. és 12. cikk alkalmazására vonatkozó naprakész információkat az érintett felek számára könnyen hozzáférhető módon nyilvánosságra hozni.”.

10. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Felülvizsgálat

(1) 2015. november 29-ig a Bizottság a barangolási szolgáltatások nagykereskedelmi piacának felülvizsgálatát kezdeményezi azzal a céllal, hogy megállapítsa, milyen intézkedések szükségesek ahhoz, hogy a kiskereskedelmi barangolási többletdíjakat 2017. június 15-ig meg lehessen szüntetni. A Bizottság ennek részeként többek között megvizsgálja, hogy milyen mértékű a verseny a nemzeti nagykereskedelmi piacokon, és elemzi különösen a felmerült nagykereskedelmi költségek és az alkalmazott nagykereskedelmi díjak szintjét, valamint a korlátozott földrajzi kiterjedésű szolgáltatók versenyhelyzetét, beleértve a kereskedelmi megállapodásoknak a versenyre gyakorolt hatását és a szolgáltatók azon képességét, hogy kihasználják a méretgazdaságosságot. A Bizottság megvizsgálja továbbá a kiskereskedelmi barangolási piacokon a versenyt érintő fejleményeket, továbbá a verseny torzulásának bármely megfigyelhető kockázatát, valamint a beruházási ösztönzőket a belföldi piacokon és a látogatott tagállamok piacain. A Bizottság a kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások utáni többletdíj felszámolásának lehetővé tételéhez szükséges intézkedések elemzése során figyelembe veszi, hogy biztosítani kell, hogy a látogatott hálózatok üzemeltetői fedezni tudják a szabályozott nagykereskedelmi barangolási szolgáltatások valamennyi költségét, beleértve az együttes és közös költségeket is. A Bizottság figyelembe veszi továbbá azt is, hogy meg kell akadályozni a tartós barangolást, illetve a nagykereskedelmi barangolási hozzáférés nem rendeltetésszerű vagy visszaélésszerű, a barangolásszolgáltatók ügyfeleinek az Unión belüli időszakos utazása során nyújtott szabályozott barangolási szolgáltatástól eltérő célokra való használatát.

(2) A Bizottság 2016. június 15-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat megállapításairól.

A jelentést ki kell egészíteni egy előzetes nyilvános konzultáció figyelembevételével készítendő, megfelelő jogalkotási javaslattal, amely a szabályozott barangolási szolgáltatásokra ebben rendeletben meghatározott nagykereskedelmi díjak módosítására, vagy más olyan megoldásra irányul, amellyel kezelhetők az azonosított nagykereskedelmi szintű problémák, azzal a céllal, hogy a kiskereskedelmi barangolási többletdíjakat 2017. június 15-ig el lehessen törölni.

(3) A Bizottság továbbá a (2) bekezdésben említett jelentés benyújtását követően kétévente jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére. Minden jelentésben értékelni kell többek között az alábbiakat:

a) a szolgáltatások - ezen belül a szabályozott kiskereskedelmi barangolásos hangátviteli, SMS- és adatátviteli szolgáltatások alternatíváját jelentő szolgáltatások - elérhetősége és minősége, különösen a technológiai fejlődés fényében,

b) a verseny mértéke a kis- és nagykereskedelmi barangolási piacon, különösen a kisebb, független vagy új üzemeltetők versenyhelyzete, ideértve az üzemeltetők közötti kereskedelmi megállapodások és az üzemeltetők közötti összekapcsolódottság mértékének a versenyre gyakorolt hatását is,

c) a 3. és 4. cikkben előírt strukturális intézkedések megvalósítása milyen mértékben eredményezte a versenyhelyzet fejlődését a szabályozott barangolási szolgáltatások belső piacán.

(4) A BEREC köteles az uniós barangolási piacokon folyó verseny fejlődésének értékeléséhez rendszeresen adatokat begyűjteni a nemzeti szabályozó hatóságoktól a szabályozott barangolásos hangátviteli, SMS- és adatátviteli szolgáltatások kis- és nagykereskedelmi díjainak alakulásáról. Ezekről az adatokról évente legalább kétszer tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság a szóban forgó adatokat nyilvánosan közzéteszi.

A BEREC az összegyűjtött adatok alapján továbbá rendszeresen jelentést tesz a belföldi és barangolási szolgáltatások árképzési és fogyasztási mintájának az egyes tagállamokban tapasztalható alakulásáról, valamint a barangolásszolgáltatók közötti egyenetlen forgalomra vonatkozó tényleges nagykereskedelmi barangolási díjak alakulásáról.

A BEREC ezenkívül évi rendszerességgel információt gyűjt be a nemzeti szabályozó hatóságoktól az üzemeltetők által az ügyfeleiknek kínált különböző díjszabások átláthatóságáról és összehasonlíthatóságáról. A Bizottság ezeket az adatokat és eredményeket nyilvánosan közzéteszi.”.

8. cikk

A 2002/22/EK irányelv módosítása

A 2002/22/EK irányelv 1. cikkének (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A szolgáltatások és alkalmazások végfelhasználók általi elektronikus hírközlési hálózatokon keresztül történő elérésére és használatára vonatkozó nemzeti intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait, ideértve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkében meghatározott, a magánélethez és a tisztességes eljáráshoz való jogot is.”.

9. cikk

Felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés

A Bizottság 2019. április 30-ig és azt követően négyévente felülvizsgálja a 3., 4., 5. és 6. cikket, és arról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet szükség esetén e rendelet módosításának céljából megfelelő javaslatok kísérnek.

10. cikk [1]

Hatálybalépés és átmeneti rendelkezések

1 Módosította: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1971 rendelete 50. cikk 6. (HL L 321., 2018.12.17., 1. o.).

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet 2016. április 30-tól alkalmazandó, kivéve az alábbiakat:

a) amennyiben az 531/2012/EU rendelet 19. cikkének (2) bekezdésében említett javaslatot követően elfogadandó jogalkotási aktus 2017. június 15-én alkalmazandó, akkor e rendelet 7. cikkének 5. pontja (az 531/2012/EU rendelet 6a-6d. cikkét illetően), e rendelet 7. cikke 7. pontjának *a)-c)* alpontja, valamint e rendelet 7. cikke 8. pontjának *a)*, *b)* és *d)* alpontja az említett időponttól alkalmazandó.

Ha az említett jogalkotási aktus nem alkalmazandó 2017. június 15-én, akkor e rendelet 7. cikkének 5. pontja (az 531/2012/EU rendelet 6f. cikkét illetően) alkalmazandó tovább mindaddig, amíg az említett jogalkotási aktus alkalmazandóvá nem válik.

Ha az említett jogalkotási aktus 2017. június 15. után alkalmazandóvá válik, akkor e rendelet 7. cikkének 5. pontja (az 531/2012/EU rendelet 6a-6d. cikkét illetően), valamint e rendelet 7. cikke 7. pontjának *a)-c)* alpontja és 7. cikke 8. pontjának *a)*, *b)* és *d)* alpontja a jogalkotási aktus alkalmazásának napjától alkalmazandó;

b) a Bizottság végrehajtási hatáskörrel való felruházása e rendelet 7. cikke 4. pontjának *c)* alpontjában, valamint e rendelet 7. cikke 5. pontjában (az 531/2012/EU rendelet 6d. cikke és 6e. cikkének (2) bekezdését illetően), 2015. november 29-től alkalmazandó;

c) az 5. cikk (3) bekezdése 2015. november 29-től alkalmazandó;

d) e rendelet 7. cikkének 10. pontja 2015. november 29-től alkalmazandó.

(3) A tagállamok 2016. december 31-ig érvényben tarthatnak olyan, 2015. november 29. előtt már érvényben lévő nemzeti rendelkezéseket, többek között önszabályozási rendszereket, amelyek nem felelnek meg a 3. cikk (2) vagy (3) bekezdésének. Az érintett tagállamok 2016. április 30-ig értesítik a Bizottságot e rendelkezésekről.

(4) Az 1203/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelet [1] azon rendelkezései, amelyek a helyi barangolásos adatátviteli szolgáltatásokhoz való hozzáférést lehetővé tevő műszaki feltételekre vonatkoznak, továbbra is alkalmazandók a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások elkülönített értékesítése tekintetében mindaddig, amíg elfogadásra nem kerül az e rendelet 7. cikke 4. pontjának *c)* alpontjában említett végrehajtási jogi aktus.

(5) [2] Az 5a. cikk 2032. június 30-án hatályát veszti.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2015. november 25-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
M. SCHULZ	N. SCHMIT

1 A Bizottság 1203/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. december 14.) az Unión belüli szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások elkülönített értékesítéséről (HL L 347., 2012.12.15., 1. o.).

2 Módosítva: az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1309 rendelete 17. cikk 4. (HL L 2024.5.8.) alapján.

TARTALOMJEGYZÉK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 RENDELETE ---- 1
a nyílt internet-hozzáféréssel és az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjakkal kapcsolatos intézkedések meghozataláról, továbbá a 2002/22/EK irányelv és az 531/2012/EU rendelet módosításáról ---- 1
1. cikk ---- 13
Tárgy és hatály ---- 13
2. cikk ---- 13
Fogalommeghatározások ---- 13
3. cikk ---- 14
A nyílt internet-hozzáférés biztosítása ---- 14
4. cikk ---- 16
A nyílt internet-hozzáférést biztosító átláthatósági intézkedések ---- 16
5. cikk ---- 17
Felügyelet és végrehajtás ---- 17
5a. cikk ---- 17
Az EU-n belüli szabályozott hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó kiskereskedelmi díjak ---- 17
5b. cikk ---- 20
A bizottsági eljárás ---- 20
6. cikk ---- 20
Szankciók ---- 20
7. cikk ---- 20
Az 531/2012/EU rendelet módosításai ---- 20
8. cikk ---- 29
A 2002/22/EK irányelv módosítása ---- 29
9. cikk ---- 29
Felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés ---- 29
10. cikk ---- 29
Hatálybalépés és átmeneti rendelkezések ---- 29